

Občinske nagrade in priznanja

Župan občine Kanal ob Soči Miran Ipavec je tudi letos na občinski praznik podelil nagrade in priznanja.

Nagradi sta prejela upokojena učiteljica, dolgoletna tajnica društva upokojencev in podpredsednica krajevne skupnosti Anhovo - Deskle Silvija Matevžič in igralec, režiser in scenarist Stane Leban. Priznanji občine pa sta prejela zdravnica splošne medicine Mirjana Širok in košarkarski klub Salonit Anhovo.

Na občinski proslavi so s kulturnim programom sodelovali otroci kanalskega vrtca,

pevki Jerica Česnik in Erika Klanjšček, vokalna skupina Liška dekleta (na fotografiji) in mlada pianistka Beti Strgar. Več o nagradjenicah na 4. strani Mosta.

Odpeljali več kot 18 ton

Delavci podjetja Robnik so v zaščitnih oblekah, obutvi in maskah pravilno zavarovali azbestnocementne kritine in jih zložili v ustrezne zabojnike. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

Občina Kanal ob Soči je pred dobrimi štirinajstimi dnevi dala strokovno in varno odstraniti več kot 18 ton azbestnocementnih kritin, ki so jih ljudje nezakonito odložili na levi breg Soče tik pred novim mostom v podjetju Salonit Anhovo.

Občina Kanal ob Soči je edina občina, ki je za svoje občane organizirala brezplačen odvoz azbestnocementnih kritin na odlagališče v Staro Goro. Za to

občina vsako leto plača približno dva do tri milijone tolarjev.

Ljudje so tako lahko vsak zadnji četrtek v mesecu na to mesto pripeljali kritine in jih odložili v zabojnike novogoriške Komunale. Ker pa so se na tem mestu začele nabirati kritine izven urnika in ker so jih tja vozili tudi prebivalci okoliških občin, delavci novogoriške Komunale pa niso usposobljeni za odstranjevanje teh nevarnih kritin, temveč le za njihov odvoz, se je občina Kanal ob Soči odločila, da bo spremenila način zbiranja in odvoz kritin. Najprej je očistila to divje odlagališče, kmalu pa bo znan nov način zbiranja in odvoz kritin.

Doživeti Evropo

>> Jožica Strgar

Letošnji drugi pohod prebivalcev ob mejni reki Idriji je bil v znamenju praznovanja druge obletnice sprejema Slovenije v Evropsko unijo v naši občini.

Ob tako lepem vremenu številna udeležba ni presenetila organizatorjev, presenetila pa je italijanskega finančnega stražnika, saj je ta zaradi birokratskih postopkov zavlekel prihod pohodnikov v Podklanec.

Domačinom, ki tu živimo, se je zdelo, kot da bi zavrtili film v šestdeseta leta, ko so ob našo mejo namenoma postavili kakega »nepisnega družeta«, ki je dovoljenje za gibanje v stometskem pasu obrnil narobe in ugotovil, da »ne velja«.

T.R.D. Globočak - Kambreško je letos izpeljalo že tretji mednarodni pohod, med drugim lanskega prvomajskega Solarji - Podklanec - Britof. Kljub vsem potrebnim papirjem in obveznem plačilu (izredno odprtje mejnega prehoda Podklanec) pa meja še vedno preseneča in do polnopravnega članstva je še daleč - morda predaleč - kajti sosedske odnose je treba negovati, predvsem pa poznati.

Evropa smo ljudje - ljudje gradimo Evropo. (Foto: Jožica Strgar)

02 Prireditve v občini

03 Svetovni pokal v skokih z višin

05 500 let cerkve v Britofu

07 Voda poleti

08 Salame bile odlične

10 Vrtar Vasja Simčič

11 Dekleta ponovno igrajo odbojko

13 Najstarejši Ciciban

14 Nagrajeni Nergač

15 Gujonovo srce

Informacija o postopku sprejemanja PUP Salonit

>> Jožef Kralj

Neurejene razmere na območju prostorskih aktov prav na področju Salonita Anhovo so že celo desetletje narekovale ureditev. S sprejetjem sprememb prostorskega plana občine v mesecu juniju 2004 pa je urejanje prostora na območju podjetja opredeljeno kot območje, ki se ureja s prostorsko ureditvenimi pogoji (PUP).

Program priprave je župan podpisal 19. oktobra lani in je bil v uradnih objavah Primorskih objavljen 17. novembra lani. V programu priprave so predvideni nosilci urejanja prostora - soglasodajalci in potek sprejemanja sprememb in dopolnitev odloka o splošnih prostorskih ureditvenih pogojih za posege v prostor v občini Nova Gorica za občino Kanal ob Soči za območje Salonit Anhovo (krajše PUP Salonit).

Po pridobitvi smernic soglasodajalcev je izdelovalec Urbi d.o.o. Ljubljana pripravil analizo smernic in pripravi osnutek teksta odloka. V sredo, 1. junija 2005 je bila sklica-

na druga prostorska konferenca z namenom, da se v zvezi s predlogom prostorsko izvedbenega akta pridobijo priporočila in mnenja lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti.

Glede na odziv, ki je bil pričakovan, je bilo danih kar nekaj pobud o podrobnejši definiciji - opredelitvi namenske rabe prostora, o natančnejši opredelitvi vplivnega območja za posamezno vrsto onesnaženja (prah, hrup, plini, voda). Veliko pa je bilo pripomb na preteklo neurejeno stanje in posledice samega obratovanja cementarne in ostalih proizvodnih procesov znotraj kompleksa.

Javna razgrnitev je predvidena od 15. junija do 16. julija v prostorih občine Kanal ob Soči. Hkrati pa je bil objavljen tudi sklic javne obravnave, ki bo **28. junija 2005 ob 18. uri** v Kulturnem domu v Desklah. V istem obdobju bo tudi seja občinskega sveta, ki bo enako zbirala predloge in pripombe na osnutek odloka.

Vse nadaljnje faze in postopki, ki so predvideni po programu priprave, pa bodo sledili v času po počitnicah in so odvisni od predlogov in pripomb na javni obravnavi in razgrnitvi.

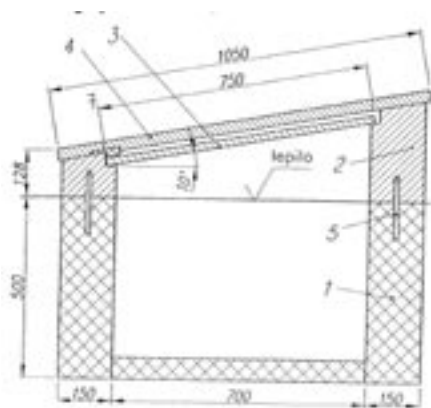
Ureditev žarnih grobišč

V Kanalu bodo začeli urejevati del pokopališča samo za žarne grobove. Trenutno žare pokopljejo v klasične grobove ali manjše otroške grobove, ki zavzamejo manj prostora.

Zaradi velikega povpraševanja in pomanjkanja prostora na pokopališču pa je smiselno urediti posebno žarno grobišče.

Uredili bodo spodnji del kanalskega pokopališča, ki je za klasične grobove preplitek, za žarne grobove pa primeren. Najprej bodo uredili enajst tipskih žarnih grobov, kasneje pa še ostale, če bo za to interes. Žarno grobišče naj bi imelo 61 tipskih grobov.

Tipski žarni grobovi bodo dolgi 70 centimetrov, široki 50 centimetrov in globoki pol metra. Narejeni bodo iz betonskih elementov, nanj pa bodo položili dve plošči. Prva manjša bo pokrila grob, druga večja pa sega tudi čez robove žarnega groba in je namenjena napisom. Okolica žarnih grobišč bo posuta z brezprašnim gramozom.

7	SORO ILO
4	PLOŠČA 30x720x1050
3	PLOŠČA 75x540x150
2	OKVR
1	BETONSKI PODSTAVEK

Pobiranje turistične takse v občini Kanal ob Soči

>> Tina Gerbec

Občinski svet občine Kanal ob Soči je sprejel odlok o krajevni in turistični taksi na svoji redni seji že 10. marca 1999, ki ponudnike turističnih prenočišč zavezuje k pobiranju turistične takse.

Višino turistične takse določa občina v razponu od 3 do 11 točk. Skladno s 3. členom odloka o krajevni in turistični taksi v občini Kanal ob Soči, se na območju občine določi krajevna taksa v višini 10 točk. Znesek turistične takse pa se izračuna tako, da se število točk pomnoži z vrednostjo točke, ki za leto 2005 znaša, skladno z zakonom o spodbujanju razvoja turizma (Ur.l.RS, št.2/2004), 22 tolarjev. Izjeme od tega pravila so določene v 27. členu zgornjega zakona.

Skladno s 5. členom odloka o krajevni in turistični taksi v občini Kanal ob Soči morajo turistično takso pobirati pravne osebe in podjetniki posamezniki ter sobodajalci, kmetje in društva, ki sprejemajo turiste na prenočevanje, hkrati s plačilom storitev za prenočevanje. Pobrano turistično takso se do 25. v mesecu za pretekli mesec nakazuje na poseben račun občine Kanal ob Soči.

Prav tako so navedene osebe dolžne do 25. v mesecu za pretekli mesec predložiti občini in pristojnemu davčnemu organu mesečno poročilo, iz katerega mora biti razvidno število prenočitev in znesek turistične takse. Poročilo morajo pravne in fizične osebe posredovati na obrazcu, ki je predpisan z odlokom o krajevni in turistični taksi.

Prireditve v občini Kanal ob Soči

sobota, 2. julija: Občina Kanal ob Soči organizira v sodelovanju z združenjem FEDEMAR tekmovanje za svetovni pokal v skokih z višin. Zvečer se boste zavrteli ob glasbi Šank roka (vstopnina).

nedelja, 3. julija: Turistično društvo iz Kanala pripravlja tradicionalni lov na klena.

petek in sobota, 8. in 9. julija: ŠKTD Levpa organizira turnir v malem nogometu.

sobota, 9. julija: Turistično društvo Korada iz Deskel organizira spust po reki Soča od Kanala do Deskel.

Ob krajevnem prazniku v Ročinju bo Etnološko gledališka skupina Kontrabant čez Idrijo odigralo igro Gujonovo srce.

nedelja, 10. julija: Na drugem festivalu narodov, ki ga organizira občina Kanal ob Soči, se bodo predstavili Čehi.

petek in sobota, 15. in 16. julija: Klub kanalske mladine pripravlja tradicionalni festival Kontrada.

nedelja, 17. julija: Na drugem festivalu narodov, ki ga organizira občina Kanal ob Soči, se bodo predstavili Italijani.

petek, 22. julija: Turistično društvo Korada iz Deskel organizira spust z baklami po reki Soči.

petek in sobota, 22. in 23. julija: Klub kanalske mladine organizira tradicionalni festival Kontrada.

nedelja, 24. julija: Na drugem festivalu narodov, ki ga organizira občina Kanal ob Soči, se bodo predstavili Madžari.

sobota, 30. julija: Na drugem festivalu narodov, ki ga organizira občina Kanal ob Soči, se bodo predstavili Avstrijci.

Turistično društvo Kolovrat iz Liga vabi na pohod na sv. Jakoba, na eno avgustovsko nedeljo pa še na Triglav.

nedelja, 7. avgusta: ŠKTD iz Levpe vabi na vedno zanimive mušje dirke.

nedelja, 14. avgusta: Turistično društvo iz Kanala vabi na tradicionalne skoke z mosta.

Etnološko gledališka skupina Kontrabant čez Idrijo bo na prazniku športa v Solarjih nastopilo z igro Kontrabant čez Idrijo.

od petka do nedelje, 19., 20. in 21. avgusta: Amatersko gledališko društvo Kontrada iz Kanala pripravlja drugi festival gledaliških odrov Kontrada.

od petka do nedelje, 26., 27. in 28. avgusta: Amatersko gledališko društvo Kontrada iz Kanala pripravlja drugi festival gledaliških odrov Kontrada.

nedelja, 28. avgusta: Turistično društvo Kolovrat iz Liga vabi na pohod k sv. Genderci.

nedelja, 4. septembra: Krajevna skupnost Kal nad Kanalom pripravlja praznovanje krajevnega praznika.

Županove vrstice

>> Miran Ipavec

Nekdo je hudomušno vprašal, če so jeseni volitve, saj je bilo v občini v pomladnih mesecih kar precej razkopano, stroji za polaganje asfalta so se premikali po občini, čakali smo pred polovičnimi zaporami cest, odpirali športne parke,...

Verjetno je s temi deli tako kot z delom gospodinje doma. Cel dan pospravlja, briše prah, pomiva posodo, pa se nič ne pozna. Pa pride mož domov, žaga in cepi skladovnico drv, pa se to zelo pozna. Koliko kilometrov cest bi lahko asfaltirali z več kot 300 milijoni tolarjev, ki smo jih dali za kanalsko čistilno napravo v lanskem letu? Ogromno. A mora biti eno in mora biti drugo.

Na občinskem svetu smo se odločili, da bomo gradili telovadnico v Desklah. Ta bo omogočila normalen pouk telesne vzgoje v šoli in spet vrnila košarko v kraj. Mladina bo imela možnost videti svoje vzornike na parketu in iti po stopinjah zdravega življenja.

Na Kambreškem je spomladi potekalo kar nekaj odmevnih prireditev, kjer so povečini sodelovali tudi Zamejci. Avčani so spet pripravili tekmovanje drznih kolesarjev v downhillu, v Britofu pa smo preživeli lepo sončno popol-

dan ob 500-letnici cerkvice sv. Kancijana. Tri rožice, ki so jih oblikovali po sklepniku v tej gotski cerkvi, so tudi del grba občine Kanal ob Soči.

Občinska in krajevna oblast se je dokaj trudila organizirati pouk v Kalu nad Kanalom, a letos to žal ni uspelo zaradi premajhnega števila otrok.

Toliko pojavljanja kot smo imeli letos v medijih, že dolgo ni bilo. Pa naj bo to zaradi ribe velikanke Matjaža Nanuta prvega aprila, zaradi dveh velikih srečanj godbenikov na pihala v Desklah, občinskega praznika ali pa zaradi protikorupcijskega zakona, ki onemogoča normalno poslovanje podjetnikom - funkcionarjem. In če je zatišje, za publiciteto poskrbijo Avčani. Tam se vedno kaj zalomi, da pridrvijo novinarji in ekološka društva od vsepovsod, občine pa ne pokličejo...

Čaka nas pestro poletje, polno odmevnih prireditev. Gostili bomo najboljše svetovne skakalce z velikih višin, štiri narode na Festivalu narodov, spet bo vrata odprl Festival Kontrada, pa gledališki festival, avgustovske mušje dirke in poletni skoki z mosta in še in še.

Imejte se lepo in napolnite se z energijo pred jesenskim začetkom šole in novimi delovnimi izzivi.

Vstopnina, zakaj pa ne?

>> Miran Ipavec

Organizacija vsakovrstnih dogodkov predstavlja tudi velik finančni zalogaj, zato se organizatorji pogosto odločajo, da bodo pobirali vstopnino.

Dolgoletne izkušnje organizatorjev kažejo, da ljudje za prireditve v domačem kraju zelo neradi plačujejo vstopnine. Ne zavedajo se, da prisostvujejo velikemu dogodku, ki zahteva ne le veliko prostovoljnega dela, pač pa tudi denarja. Podjetij, ki bi sponzorirali vsako prireditev, ni več, zato je prav, da vsak da svoj delež k prireditvi. Tako bo program prireditve lahko pestrejši in se bo dogodek sploh lahko zgodil.

Drugje isti človek z veseljem plača vstopnino, v domačem kraju pa raje visi na mreži, skače čez zidove, pleza po drevesih in si trga hlače po grmovju, le da ne bi ničesar plačal. Kaj pa šivanje, pranje, odrgnine, čistilnica? Tudi to nekaj stane. Kaj pa ponos, da se v domačem kraju nekaj dogaja in občutek, da sem tudi sam kaj prispeval za to? Kruha in iger, tako so rekli že stari Rimljani. A to ne sme veljati za nas. Daj ljudem vse zastonj, pa te bojo slavili in častili. O ne, to pa ne. Raje malo ali pa nič, če te nekdo vleče za nos.

Svetovni pokal v skokih z višin

>> Tina Gerbec

Ob imenu Kanal ob Soči marsikdo pomisli na čudoviti kanalski most in na prireditev »Skoki z mosta«, ki jo vsako leto organizira kanalsko turistično društvo.

Letos bo most zaslovel v novi obliki, saj se nam je ponudila priložnost za organizacijo Svetovnega pokala v skokih z višin v sodelovanju z združenjem FEDEMAR (Federacion Europea Deportes del Mar), ki bo 2. julija postala tudi realnost.

Svetovni pokal v skokih z višin bo letos že osemnajstič zapovrstjo. Štirinajst tekmovalcev, ki prihajajo iz različnih držav vsega sveta, bo v krajih nekdanje Jugoslavije, Italije, Avstrije in Slovenije predstavili svoje sposobnosti in pogum. Tako bomo lahko tudi v Kanalu občudovali lanskoletne zmagovalce Kolumbijsca Orlanda Duqueja, Rusa Sergeja Zotina in Avstralca Joca Zuberja. Ker je najnižja tekmovalna višina, ki jo predvidevajo pravila tovrstnih skokov 22 metrov, bo to zahtevalo tudi ustrezno prilagoditev 17 metrskega mostu.

Svetovni pokal v skokih z višin vedno doživi v javnosti velik odziv, čemur nedvomno prispeva tudi dobra medijska pokritost tega dogodka. Naj omenimo samo dvajset tisoč ljudi na prireditvi v španski La Coruni ali pa šestnajst tisoč obiskovalcev v portugalskem

Kanalski 'most' bomo morali nekoliko povišati, saj mora biti za skoke z višin visok najmanj 22 metrov. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

Oportu. Obiskovalci so navdušeni nad atraktivnostjo skokov pogumnih tekmovalcev, ki tudi po štirih skokih z obratom pristanejo v vodi s hitrostjo več kot sto kilometrov na uro in to v popolni psihofizični usklajenosti.

Doslej je imel svetovni pokal v skokih z višin zelo pozitiven vpliv tako na turistično razpoznavnost kraja, kjer je bil organiziran, kot tudi na sponzorje, ki so pripomogli k njegovi uspešni izpeljavi.

Na praznik podelili nagrade in priznanja

Na letošnjem občinskem prazniku v desklskem kulturnem domu je župan Miran Ipavec podelil nagradi in priznanji trem občanom in športnemu klubu. Občinski nagradi sta prejela upokojena učiteljica Silvija Matevžič in še vedno aktivni režiser in scenarist Stane Leban.

Priznanji kanalske občine pa sta šli v roke zdravnici splošne medicine Mirjani Širok in košarkarskem klubu Salonit Anhovo. Zanj je priznanje prevzel pionir košarke v Desklah Miro Pinter.

Nagrajenko **Silvijo Matevžič** je za občinsko nagrado predlagala krajevna skupnost Anhovo - Deskle. Zapisali so: »Gospa Silvija Matevžič, človek z izrednim občutkom za sočloveka. S svojim čutečim odnosom in kulturnim nastopom je zaznamovala dogajanje na širšem družbenem področju. Njene vloge kot učiteljice v osnovni šoli, dolgoletne tajnice društva upokojencev in zadnji dve leti tudi podpredsednice KS Anhovo - Deskle le še potrjujejo dejstvo, da gre za izjemno delovno in ustvarjalno osebnost.

Jerica Česnik in Erika Klanjšček sta na začetku občinske proslave zapeli slovensko himno Zdravljico.

Polna energije in pedagoškega zanosa se je razdajala mladim, dolga leta je pripravljala in vodila proslave ter prireditve v kraju, šolska tekmovanja za bralno značko, 20 let veselo šolo, bila je nosilka kulturnega dogajanja, skrbela je za ohranjanje domačega narečja, vse to v tesnem sodelovanju z drugimi organizacijami in društvi v kraju. Ta močno stkana vez se ni skrhala niti po upokojitvi, nasprotno, še močneje je povezala upokojence s šolo, vrtcem, z ostalimi društvi in s krajevno skupnostjo.

Kot tajnica društva upokojencev je organizirala obiske ob dnevu starejših v domovih upokojencev, pripravljala poslovilne govore ob poslednjem slovesu krajanov in delovala je v iniciativni skupini za zdravstveni preventivni program za delavce in prebivalce, ki so bili izpostavljeni azbestu.«

Amatersko gledališko društvo Kontrada iz Kanala je predlagalo drugega občinskega nagrajenca. Zapisali so, da režiser in scenarist **Stane Leban** slovi kot ena izmed

Letos so nagradi in priznanja prejeli Silvija Matevžič, Stane Leban, Mirjana Širok in košarkarski klub Salonit Anhovo. (Vse foto: Občina Kanal ob Soči)

najpomembnejših osebnosti gledališkega dogajanja na Primorskem, letos pa praznuje 70-letnico rojstva. Njegova življenjska pot je pot arhitekta in graditelja Goriškega gledališča. Na začetku je nastopal kot igralec, režiser in vodja gledališča. Za svoje delo je prejel že več nagrad: Kosovelovo nagrado, državno odlikovanje drugega reda, Bevkoovo nagrado, nagrado Združenja dramskih umetnikov Slovenije in tudi častni znak svobode Republike Slovenije.

Ob bogati profesionalni igralski poti je veliko delal tudi z ljubiteljskimi gledališkimi skupinami. Člani amaterskega gledališkega društva Kontrada so ponosni, da je največji del te dejavnosti posvetil ljubiteljski gledališki igri v Kanalu. Letos je Stane Leban s kanalsko gledališko skupino postavil že štirinajsto predstavo - Nergača. Poleg režije pa vedno poskrbi tudi za ostale profesionalne elemente predstave - za sceno, glasbo in pravilno osvetlitev prostora.

Kanalska gledališka skupina je z leti izredno napredovala in sodi med bolj poznana amaterska gledališča v Sloveniji in zamejstvu. Tako predstavlja Kanal in veliko prispeva k prepoznavnosti in ugledu občine Kanal ob Soči. Ta zasluga pa gre tudi človeku, ki je skupini dal svoje zamisli, svoje znanje in izkušnje, je še zapisalo Amatersko gledališko društvo Kontrada iz Kanala.

Priznanje občine je prejela zdravnica splošne medicine v Kanalu **Mirjana Širok**. Zdravnica je v kanalsko ambulanto prišla leta 1975 in prevzela paciente cele občine, razen delavcev Salonita Anhovo, ki so imeli svojo ambulanto. Danes, po tridesetih letih si paciente deli še z dvema ambulantom. Ugled in priljubljenost si je pridobila predvsem z znanjem, izkušnjami in velikim občutkom za ljudi v stiski. Premnogi med njimi so zboleli ali še zbolijo za obolenji, ki so največkrat posledica neodgovornega onesnaženja našega

življenjskega prostora. Pridružila se je Društvu za varstvo okolja in skupaj z njimi bila boj do sprejetja azbestnega zakona, je v razlagi zapisala krajevna skupnost Ročinj - Doblar.

Krajevna skupnost Anhovo - Deskle pa je za občinsko priznanje predlagala **košarkarski klub Salonit Anhovo** zato, »ker letos klub praznuje 40-letnico delovanja. /.../ V 60. letih so se domači fantje začeli učiti osnov košarkarske igre in 25. maja 1965 odigrali prvo uradno tekmo na tako imenovani plesni ploščadi za takratnim Delavskim domom.

Zaigrala je tudi mlada pianistka Beti Strgar.

Košarkarski klub Salonit Anhovo je bil vrsto let najuspešnejši košarkarski klub na Goriškem. /.../ Največji uspeh je dosegel 1975, ko se je uvrstil v prvo B slovensko ligo in v njej uspešno nastopal.

Vsa leta je bila njegova osnovna dejavnost vzgoja mladine v športnem duhu. Kljub temu, da so se pred leti razblinile sanje o novem prostoru za vadbo in tekme, predani trenerji in privrženci košarke v krajevni skupnosti pa še vedno delujejo. Njim gre največja zahvala, da v dobršni meri prostovoljno še naprej vzgajajo nadebudne fante v pozitivnem športnem duhu.«

Petsto let cerkve sv. Kancijana v Britofu

>> Metoda Humar

V nedeljo, 29. maja letos je vasica Britof ob Idriji tik ob meji z Italijo doživela praznik, kot ga v svoji zgodovini verjetno še ni. Tamkajšnja cerkev svetega Kancijana je bila stara pol tisočletja.

Organizacijo praznovanja je v svoje roke prevzelo Turistično društvo Kolovrat Lig, ki je v sodelovanju z župnijo Marijino Celje - Lig pripravilo nedeljsko popoldne izredno slovesno.

Gotska cerkev je bila tisto nedeljo občutno premajhna za vse, ki so se udeležili svete maše. Vodil jo je generalni vikar koprške škofije

dil uredniški odbor v sestavi Slavko Jereb, Franc Jerončič, Mirela Maver, Helena in Savo Vuk. Obe publikaciji opisujeta cerkev, vasi, ki sodijo v okrilje te cerkve, in življenje v vaseh skozi zgodovino.

Nedeljska slovesnost pa ni bila edina v sklopu praznovanja 500-letnice cerkve. Že na predvečer prireditve so v Mežnarjevi hiši poleg cerkve odprli razstavo o življenju in delu ljudi v vaseh ob Idriji, katere avtorja sta Helena in Savo Vuk s sodelavci. Razstava bo na ogled do konca junija. V sklopu prireditev pa sta bila še koncert Tamburaške skupine iz Vipave in nastop vokalne skupine Liška dekleta v kulturnem domu v Ligu.

portal, nad katerim je izklesana letnica 1505, ko je bila cerkev dograjena, se nam odpre čudovit pogled na prezbitarij, ki je mrežasto obokan z rebrastim obokom, stičišča pa krasijo poslikani sklepniki. Prezbitarij zapolnjuje veliki zlati baročni oltar v obliki monštrance, izdelan iz lesa z mavčno obdelavo, pozlato in barvanjem. Zanj umetniški zgodovinar Marjan Zadnikar pravi, da je eden najučinkovitejših v svoji vrsti. Oltar je bil v prezbitarij postavljen okrog leta 1690, pred njim pa je na tem mestu stal gotski krilni oltar, ki je največja dragocnost cerkve v Britofu.

Krilni oltar je izdelan tako, da se zapira z dvojnimi krili. Zaprta krila kažejo delavniško podobo, odprta pa so ob nedeljah in praznikih pokazala reliefa apostola svetega Simona Gorečnika in Juda Tadeja, v sredini pa svetega Barnaba, svetega Kancijana in svetega Gerijana. Originalni oltar je trenutno restavrirano v Restavratorskem centru v Ljubljani. Na njegovem mestu na severni steni cerkve pa stoji čudovita kopija, ki so jo ob 500-letnici cerkve izdelali v Restavratorskem centru. Poleg teh dveh oltarjev je v cerkvi še oltar Svetega Roka in Sebastijana iz 17. stoletja, stene pa krasijo freske iz 15. stoletja.

Cerkvico je župnija Marijino Celje temeljito obnovila leta 2001, za njeno vzdrževanje pa gre zahvala peščici ljudi, ki še živijo v vasici Britof. Vaščani vam ob obisku cerkev tudi prijazno odprejo in razkažejo.

Cerkev svetega Kancijana v Britofu. (Vse foto: Slavko Jereb)

gospod Renato Podbersič ob somaševanju domačih duhovnikov, duhovnikov rojakov, nekdanjih župnikov in tudi slovenskega duhovnika iz Beneške Slovenije.

Maši je sledil nastop Briškega noneta ter predstavitev zgbanke Cerkev sv. Kancijana v Britofu in knjige z naslovom V zavetju svetega Kancijana. Knjigo in zgbanko je izdalo TD Kolovrat Lig, gradivo zanju pa je zbral in ure-

Cerkev sv. Kancijana

Cerkev v Britofu je vredna ogleda kadarkoli. Če je vas poznana po mejnem prehodu, po nekdanji obmejni karavli JLA, danes gostišču, je veliki večini ljudi neznano, da je cerkva na holmčku pravi kulturno umetniški biser. Že njena zunanost, ki je grajena v poznogotskem stilu, je ljubka in izredno lepa na pogled. Ko vstopimo skozi šilast in paličasto profiliran

Gotski krilni oltar.

Veliki zlati oltar.

Ob 500-letnici cerkve so za izdajo obeh publikacij in za organizacijo vseh prireditev priskočili na pomoč sponzorji in donatorji, med njimi občina Kanal ob Soči, za pogostitev in pripravo prireditvenega prostora pa so se izredno potrudili župljani župnije Marijino Celje - Lig.

Deskle gostilo sedemnajst godb

>> Vanda Colja

Tretjo majsko soboto in nedeljo so se Deskle kar bleščale v soju ponosa, saj je bilo Kulturnem domu 25. tekmovanje slovenskih godb, torej državno prvenstvo.

Zvrstilo se je sedemnajst godb, ki so se pomerile v prvi in tretji težavnosti stopnji. Škoda le, da je bilo poslušalcev premalo, saj so domačini v večjem številu prisluhnili le domačemu orkestru.

Prireditvev je otvoril kanalski župan Miran Ipavec z besedami: »Glasba je pri nas doma. Festival Kogojevi dnevi, imenovan po velikem skladatelju domačinu Mariju Kogoju, bo letos

doživel že 26. izvedbo. Tudi skladatelj Marjan Gabrijelčič in dirigent Anton Nanut in slikarji Riko Debenjak, Ivan Čargo in Jože Primožič, so naši rojaki.«

Tuje sedež našega priznanega 51-članskega Pihalnega orkestra Salonit Anhovo, ki s svojo udeležbo na raznih festivalih, prireditvah ter srečanjih pihalnih orkestrrov doma in v tujini prispeva k razpoznavnosti naše občine.

Predsednik tekmovalne žirije Tomaž Habe je po razglasitvi rezultatov in podelitvi plaketa zadovoljen povedal: »Starejši smo veseli, da predano nadaljujete tradicijo pihalnih godb, katerih kvaliteta in možnost rasteta. Srečo imamo, da je v razvoju naša glasbena šola. Težko sem pričakoval to tekmovanje, ker sem se zavedal, da je obvezna skladba za prvo težavnostno

stopnjo Overture (avtorja Habeta, op. p.) trd oreh. V mladih je neučakanost. Radi bi bili čim prej na vrhu ne glede na to, da se za njimi vse poruši. Toda nekaj velja tudi tradicija, ki jo je treba upoštevati in spoštovati. Uskladiti je treba nove programe. Orkester je za mladega človeka najboljša šola za življenje, saj krepi vztrajnost, natančnost in čut za odgovornost do skupine. Slišal sem vsaj tri dobre izvedbe moje skladbe, tako da me ni bilo sram, ker smo to uvrstili v program. Pride pa trenutek, ko nota ni več nota, ampak se prelevi v zvok in takrat človek napreduje.«

Generalni sponzor dvodnevne državne tekmovanja slovenskih godb je bilo podjetje Salonit Anhovo, ki je s tem potrdilo pripravljenost sodelovanja s krajem za dvig kvalitete življenja.

Počistili bregova Soče

>> Klelija Dolenc

Čistilna akcija, ki jo je vodilo turistično društvo Kanal ob Soči, je popolnoma uspela. Ob 9. zjutraj se je pred gasilskim domom zbralo preko 30 navdušencev, ki so se oborožili z rokavicami in pvc vrečami ter se podali na levi ter desni breg reke Soče.

Še prej so se postavili za »eno gasilsko«. Akcija je trajala do 13 ure, kasneje nam jo je namreč zagodlo vreme. Bregova smo dodobra očistili pločevink, starega železja, avtomobilskih baterij, čevljev, stekla, sodov in druge navlake. Videti je bilo, kot da bi bila Soča odlagališče odpadkov in ne kontejnerji, ki so postavljeni na različnih mestih v bližini. Pri odvozu odpadkov so nam priskočili na pomoč gasilci. V okrepčevalnici Križnič so za udeležence akcije skuhalo joto.

Vsako leto se akcije udeleži večje število zanesenjakov. Letošnja najmlajša udeleženka je imela komaj dvanajst let, najstarejši pa je imel že krepko čez 60. Čistejše okolje mora biti skrb nas vseh.

Bregova smo očistili pločevink, starega železja, avtomobilskih baterij, čevljev, stekla, sodov in druge navlake. (Foto: Andrejka Krpán)

Drugo mednarodno srečanje

>> Marko Kodelja, PO Salonit Anhovo

Teden dni po tekmovanju slovenskih godb smo v Desklah gostili še drugo mednarodno srečanje pihalnih orkestrrov, ki ga organizira domači pihalni orkester Salonit Anhovo.

V popoldanskih urah so se sodelujoči pihalni orkestri predstavili v štirih krajevnih skupnostih naše občine: Banda Musicale Camillo Borgna e Majorettes Furlanutes iz Madrisia v Kanalu, Puhački orkestar Josip Kašman iz Malega Lošinja na Kambreškem, Godba Ruše za mažoretno skupino v Kalu nad Kanalom in Pihalni orkester Goriška Brda na Ligu. Pod večer pa je domači pihalni orkester nastopil na igrišču ob osnovni šoli Deskle z dvajset minutnim programom. Nastopili so tudi vsi gostujoči orkestri. Ob menjavah orkestrrov na odru, je z navdušujočimi točkami občinstvo zabavala Twirling skupina Deskle. Ob koncu posameznih nastopov, so orkestri skupaj zaigrali še tri koračnice. Za zabavo po koncertu pa so poskrbeli izvrstni pihalci iz cerkljanskega Kar Češ Brass banda.

Pod mostom kup smeti

>> Vanda Colja

Sredi aprila sta Turistično društvo Korada Deskle-Anhovo in krajevna skupnost Deskle-Anhovo organizirali čistilno akcijo v Desklah in ostalih vaseh in zaselkih.

Nekaj dni pred tem so na določena odlagalna mesta pripeljali zabojnike za kosovni material in z letaki opozorili krajanje, naj očistijo podstrešja, garaže in dvorišča odvečne navlake. Krajevna skupnost je tudi letos razdelila udeležencem vrtno kompostnike.

Petkov popoldan pa je bil rezerviran za čiščenje ulic, poti, odlagališč in podobno. Pred šotorom se je zbrala množica članov

turističnega društva, upokoencev, ki so se v skupinah podali v različne smeri.

Po čistilni akciji so se zbrali v šotoru v Ložicah na novem športnem parku ter razpravljali o urejenosti krajevne skupnosti s poudarkom na odlagališčih. Ugotovljeno je bilo, da je v Desklah na odlagališču pri mostu čez Sočo stanje porazno. Ljudje vozijo smeti, veje dreves in grmov ter drugo in jih mečejo čez most, kjer je nastal več metrov visok kup, ki pa ga bo potrebno odstraniti in prostor zaščititi. Primer ni osamljen, kar dokazuje, da krajevna skupnost Deskle-Anhovo nima urejenega odlagalnega mesta za smeti, ki ne sodijo v zabojnike.

Turistično društvo »Korada« Deskle-Anhovo pa je poskrbelo tudi za trim stezo, ki je zelo priljubljena.

Voda iz cistern v sušnem obdobju

>> Vanda Colja

Več kot milijarda ljudi ali 18 odstotkov svetovnega prebivalstva trpi zaradi pomanjkanja pitne vode. Skoraj poltretja milijarda ljudi ne živi v ustreznih higienskih razmerah. V državah v razvoju umre zaradi z vodo povezanih bolezni vsako leto 2,2 milijona ljudi, med njimi največ otrok.

Svetovne potrebe vode so v preteklem stoletju narasle za več kot šestkrat, v primerjavi s trikratnim povečanjem svetovnega prebivalstva. Združeni narodi ocenjujejo, da bosta dva od treh prebivalcev Zemlje do leta 2025 živel v pomanjkanju vode. Svet bo potreboval 17 odstotkov več vode, da bo sposoben zagotoviti hrano za naraščajoče prebivalstvo v državah v razvoju, svetovna poraba vode se bo povečala za 40 odstotkov.

Kako pa so preskrbljeni krajanj občine Kanal ob Soči v sušnih dneh, smo se pogovarjali z Borisem Čuferjem, predsednikom PD Kanal, ki si je priskrbelo dovoljenje občine za prevoz pitne vode. Stranka naroči dostavo vode na občine, kjer presodijo upravičenost do regresiranega plačila, pri čemer upoštevajo dolgotrajno sušnega obdobja, ki mora biti najmanj en mesec, kakor tudi število družinskih članov, velikost kmetije in število živine. Če ugotovijo, da je naročnik upravičen do subvencije, ne plača polne cene 20.479 tolarjev z davkom na dodano vrednost, pač pa samo pet tisočakov za osem kubičnih metrov vode ne glede na oddaljenost od črpališča vode.

Če med umivanjem zob ne zaprete pipe, porabite preko 19 litrov vode. Če pomivate posodo ob tekoči vodi, porabite okoli 100 litrov vode. Če vode ne zaprete med britjem, porabite 40 do 80 litrov vode. Če perete avto doma in pri tem uporabljate tekočo vodo, porabite tudi 500 litrov vode. Ob vsakem izplakovanju školjke porabite približno 10 litrov vode.

Ta količina naj bi za normalno družino zadoščala največ za dva tedna, če imajo živino, pa manj. Vasi in zaselki vseh krajevnih skupnosti v občini v hribih so običajni naročniki vode tako poleti kot pozimi. Če je zima sušna in mrzla, so vodnjaki hitro prazni. V najhujših sušnih dneh pa prebivalcem dovažajo vodo kar z dvema voziloma, s cisterno (8 m³) in s tovornjakom (7 m³) ki ga praviloma uporabljajo za gašenje požarov.

Strokovno čiščenje vodnjakov

Vse lepo in prav, toda dež ni več tak, kot je bil nekoč in tudi ozračje je bolj onesnaženo zaradi povečane industrije, zato tudi voda ni več taka kot pred sto in več leti, česar pa ljudje, ki imajo vodnjake, ne upoštevajo ali nočejo razumeti. To je težava, s katero se morajo soočiti vsi, ki pijejo vodo iz vodnjakov. Prav zato bodo morali temeljito očistiti vodnjake, česar do sedaj niso počeli. Uporabniki čistijo le usedline, kar pa je premalo. Zato PD Kanal strokovno očisti vodnjake. Za 24.800 tolarjev in davkom na dodano vrednost izpraznijo vodnjak s paro, razkužijo s klorom, očistijo

z vodnim sesalcem in uničijo vse bakterije. V ceno sta všteta tudi delo in napolnitev z osmimi kubičnimi metri čiste pitne vode. Priporočajo, da vodnjak očistite vsaki dve leti.

Z letošnjim letom namreč začnejo veljati nova zakonska določila za prevoznike vode, ki bodo morali pred izpraznitvijo izmeriti kvaliteto vode, naročnik pa bo moral ugotovitve podpisati. Zapletlo se bo tudi pri točenju vode v vodnjak, kar se bo moralo opraviti z zaprtim sistemom. Lastniki vodnjakov bodo morali kupiti priključek.

Z vodo ni šale

Letošnja druga aprilska nedelja, ko sta vas Bodrež in Kanal s približno 2200 prebivalci nepričakovano ostali brez pitne vode, bo še nekaj časa burila duhove, saj si je nekdo privoščil potezo, ki bi lahko imela velike posledice. Čufer nam je o dogodku povedal: »Kdor si je privoščil to šalo, ni pomislil na posledice. Z odpiranjem in zapiranjem ventilov bi lahko prišlo do nepopravljivih napak na vodovodnem sistemu in bi lahko bili cel mesec brez vode. Čudež je, da se cevi zaradi nenadnega povečanega pritiska niso dvignile in popokale. Prav gotovo je vodo v zajetju Kajža v Avščku zaprl nekdo, ki je to dobro poznan, saj se nihče ni čudil, kaj počne okrog vodovoda. Če ga ne bi poznali, bi se ljudje spraševali, kaj išče. Sicer pa se je neljub dogodek z vodo zgodil že lansko pomlad, ko je nekdo na nedeljo, prav tako v času športne kolesarske prireditve downhill v Avčah kot letos, odprl ventile in vodo spustil v potok.«

Primorska poje svobodi

>> Zdenka Konjedic

Letošnja pomlad je bila zaznamovana z vrsto pomembnimi obletnicami povezanih z dogodki izpred šestdesetih let, posebej za nas Primorce.

V počastitev te smo na pobudo Zveze pevskih zborov Primorske v Desklah pred kulturnim domom 6. maja zvečer pripravili prireditev Primorska poje svobodi - konec preganjanja slovenske pesmi na Primorskem. Na prireditvi so sodelovali Mešani pevski zbor Jože Srebrnič Deskle pod vodstvom Adele Jerončič, mažoretna twirling skupina pod vodstvom Alenke Velušček in Silva Matevžič z pozdravnim nagovorom.

Za pomoč pri organizaciji prireditve se zahvaljujemo Jožefu Kralju, Aleksandru Žnidarčiču in Stanislavu Peršolju.

Na letnem zboru podelili priznanja

>> Klelija Dolenc

Na tretji aprilski petek so se v Gostišču Križnič v Kanalu zbrali člani Društva upokojencev Kanal na svojem rednem, tokrat volilnem, občem zboru.

Po kulturnem uvodnem programu, ki so ga pripravili malčki ter njihove učiteljice iz vrtca v Kanalu, desteletni trobentač Andrej Cotič ter humoristka Vlasta Šuligoj iz Lokovca, znana tudi po imenu »Lokovška roža«, je sledil uradni del s potrditvijo poročil posameznih komisij, z izvolitvijo nekaterih novih članov ter poverjenikov v izvršni odbor in s sprejemom programa dela ter finančnega načrta za leto 2005.

Ena večjih prireditev, katere organizator je Društvo upokojencev Kanal, so druge športne igre upokojencev severno primorske regije, na katerem se je več kot 250 upokojencev pomerilo v balinanju, pikadu, šahu, streljanju z zračno, puško ter reševanju križank. Predsednik pokrajinske zveze Društev upokojencev Nova Gorica Aldo Ternovec je udeležence v svojem govoru pozval k temeljitemu razmisleku glede zdravstvenega zavarovanja pri Vzajemni. Zatem je predsednica DU Kanal Sonja Stanič podelila priznanja. Letošnji dobitniki priznanj so: krajevna skupnost Kanal, delovna organizacija Eurokabel, Branko Žnidarčič, Marica Gorjup, Ljudmila Šuligoj in Nevenka Malnič. Udeleženci občnega zbora so se po skromni večerji zadržali še dolgo v noč, nekateri med njimi pa so se zavrtili tudi ob zvokih Primoža Kobala.

Najboljša je domača

>> Marinka Pertovt

Že res, da se dandanes v trgovinah lahko kupi čisto vse, a še tako dobra salama, kljub oznaki »domača« se ne more kosati s tisto, ki nastane v domačih kletih.

To so nam dokazali ponosni lastniki domačih salam prvo aprilsko soboto, ki so svoje »trofeje« prinesli na ocenjevanje suho mesnih izdelkov v gostilno v Levpi. Letos je ocenjevanje potekalo že tretjič. Ocenjevala je tri članska komisija iz kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica, ki je imela kar precej dela, saj je morala oceniti kar 38 salam. Salame so ocenjevali po zunanjem videzu, po notranjem videzu prereza ter po okusu.

Po podelitvi nagrad so se odprla vrata sobe, kjer je bilo mogoče poskusiti vse 38 salam. (Foto: Davorina Šuligoj)

Večina salam je bila iz mesa domačega prašiča, bile pa so tudi salame mešane z mesom ovce, jelena in divjega prašiča. Komisija je pridelovalce salam zelo pohvalila in podelila štiri zlata, enajst srebrnih in enajst bronastih priznanj. Ostalim udeležencem pa je podelila priznanje za sodelovanje.

Prava salamiada se je pričela popoldan, ko je župan Miran Ipavec podelil priznanja in so se odprla vrata sobe, kjer je bilo razstavljenih in narezanih vseh 38 salam. Mizo je krasilo tudi domače pecivo, ki ga je pripravil aktiv kmečkih žena iz Levpe ter »ocvirkovca« in kruh iz domače peči, ki ju je spekla lastnica gostilne. Da so salame res dobre, so se lahko prepričali vsi, saj je bil večer namenjen degustaciji, druženju in zabavi.

Občni zbor društva upokojencev

>> Silva Matevžič

Društvu upokojencev Deskle – Anhovo je imelo marca letni občni zbor, na katerem obeležimo tudi dan žena. Vsaka ženska je pri vhodnih vratih dobila rdeč nagelj.

V desklskem Kulturnem domu vsako leto organiziramo prireditev, nanjo pa povabimo tudi gledališko skupino ali posamezne gledališčne, glasbenike in humoriste. Kulturna predstava je namenjena vsem krajanom krajevne skupnosti Deskle – Anhovo. Letos so kulturni del popoldneva oblikovali starejša skupina iz vrtca in prvošolci šole v Desklah, gledališka skupina upokojencev iz Vipave, kvartet Odpev in mažoretke. Matevž se je predstavil v anhovskem narečju, nato pa še zaigral na harmoniko.

Na občnem zboru smo spominske nagrade podelili našim jubilarantom. (Foto: DU Deskle – Anhovo)

Kulturni program je povezovala Diana Galič, po njem pa smo imeli občni zbor. Spominsko darilo in ročno izdelano voščilnico je prejelo osem jubilarantov, ki praznujejo 80 let.

Pripravili smo tudi razstavo z več kot dvesto primerki ročnih del: slike, gobelini, pletenine, vezenine, klekljani in kvačkani izdelki in mojstrovine iz lesa.

Obiskali smo tudi vse ženske naše krajevne skupnosti, ki živijo v domovih za ostarele občane v Novi Gorici in Gradišču. Tudi njim smo čestitali za praznik, jim poklonili rožo in jim tako pokazali, da so še vedno v naših mislih.

Ob tem se zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali pri tej letni prireditvi – Kulturnemu društvu Svoboda za dvorano, ozvočenje in luči, Turističnemu društvu Korada za šotor in cvetličarni Agrocvet Blažič za ikebano. Za hrano je poskrbel Mip, za dobro voljo in ples pa Primož. Nasmejali smo se tudi Lokovski roži.

Kresovanje v Anhovem

>> Vesna Žbogar

Stari del Anhovega je sedaj zaradi azbesta že na pol prazen. Ljudje so se iz Anhovega izselili drugam. Ostali prebivalci pa si zidajo hiše v novem stanovanjskem naselju v Ložicah.

Pred nekaj leti pa je v stari del Anhovega prišlo še nekaj družin, ki so kot podnajemniki zapolnili nekatere hiše. Letos smo krajanje organizirali kresovanje z zabavo. Zabave se je udeležilo večina krajanov, tudi tisti, ki so se že odselili, pa se še vedno radi vračajo.

Prireditev se je pričela z prihodom slovenske zastave, ki so jo v spremstvu bakel prinesli anhovski otroci. Program prireditve so nadaljevali s pesmijo in plesom. Kasneje so nam otroci pokazali spretnosti z rolerji in kolesi. Zaigrali pa so tudi na klarinet in klavir. Po nastopu otrok pa smo vsi skupaj zapeli slovensko himno. Večer se je nadaljeval z druženjem ob hrani in pijači, med drugim so za posladke poskrbele gospodinje s pecivom. Po rahlem premoru, so nas otroci z baklami pospremili na travnik, kjer so prižgali kres, ki je gorel pozno v noč. Odseljeni Anhovci pravijo, da se bodo vedno radi vračali, pa čeprav med podrte zidove vasi, kajti življenje tu še ni zamrlo.

Kanalci uspešni, Desklani malo manj

V spomladanskih tekmovanjih 1. območne balinarske lige OBZ Nova Gorica so se kanalski balinarji odlično odrezali, medtem ko se desklanski balinarji ne znajdejo tako dobro.

Predsednik tehnične komisije Mirjan Pahor je povedal, da so Kanalci lani igrali v močnejši drugi državni ligi, letos pa nekoliko slabši 1. območni ligi območne balinarske zveze Nova Gorica (OBZ Nova Gorica). V slednji so se Kanalci zelo dobro znašli. Po petih krogih si Kanalci delijo prvo mesto z balinarji iz Vipave in Renč. V petem krogu so Kanalci nepričakovano visoko izgubili z Brici (4 : 12), medtem ko so Desklani tesno z 9 : 8 premagali Tabor.

OBZ Nova Gorica organizira od 6. do 10. septembra 2005 svetovno mladinsko prvenstvo, ki se ga bodo udeležile vse svetovne velesile v balinanju. Na tem prvenstvu bo nastopil tudi Marko Švara iz kluba Hrast Kobjeglava.

Lestvica po petih krogih

mesto	ekipa	št.točk
1.	Šampionka	11
2.	Podskala	11
3.	Kanal	11
4.	Tabor	8
5.	Brda	7
6.	Nanos	6
7.	Deskle	4
8.	Železnikar	2

Tretjič po stezicah

>> Davorina Šuligoj

Na izhodišču pohoda, v športnem parku Levpa je bilo že navsezgodaj živo. Zbralo se je približno petsto pohodnikov, ki so izbrali dolžino pohoda glede na kondicijo in počutje.

Po zahtevnejši 21 kilometrov dolgi trasi se je podalo kar 350 pohodnikov, medtem ko si je lažje poti in stezice izbralo 150 pohodnikov. In prav vsi obiskovalci, ki so prišli iz vseh koncev in krajev (Nove Gorice, Kopra, Ljubljane) ter organizirane skupine (74 pohodnikov ŠD Mark iz Šempetra, 49 pohodnikov društva Triglav Nova Gorica), so bili presenečeni nad gostoljubnostjo in prijaznostjo domačinov ter uživali v lepotah narave. Na cilju smo bili zmagovalci prav vsi, čeprav nekoliko utrujeni, toda prešerne volje nad doživetim. Med najstarejšo pohodnico Irmo in najmlajšim domačinom Jakobom, ki sta bila nad pohodom navdušena, je kar 71 let razlike.

Malonogometni turnir Joma cup 2005

>> Jasmina Miklavič

Malonogometni klub Sizif iz Ročinja je uspešno organiziral že šesti malonogometni turnir »Joma Cup« 2005, ki je bil konec aprila v športni dvorani v Kanalu in je popestril dogajanje med prvomajskimi prazniki.

Zmagovalna ekipa prihaja iz Dornberka. (Foto: Boris Mugerli)

Turnirja se je letos udeležilo 16 ekip iz celotne Slovenije, v katerih je zaigralo tudi pet reprezentantov. Zmagovalna ekipa prihaja iz Dornberka, ekipi organizatorjev, Quercusu iz Ročinja, je na koncu uspelo osvojiti 3. mesto. Kanal na žalost tudi letos ni uspel sestaviti ekipe, potrebno pa je pohvaliti udeležbo ekipe iz Liga. Dogajanje na parketu je popestril dodatni program, ki je tudi letos v ospredje postavil otroke. Osvojeno nogometno znanje pod vodstvom Boruta Mugerlija so predstavili dečki iz Kanala in Deskel stari do osem let (U-8). Med polčasom te revialne tekme je

nastopila skupina deklic twirling skupine iz Deskel. Poleg tega je za dodatno zanimivost na turnirju poskrbela atraktivna plesno-navijaška skupina Tin iz Nove Gorice, za vzdušje na tribunah in pred dvorano pa so se trudili člani Pihalnega orkestra Salonit Anhovo.

Organizator se ekipam zahvaljuje za udeležbo, za podporo pri organizaciji vsem pokroviteljem ter ravnateljici OŠ Kanal Milki Zimic.

Končni vrstni red na turnirju:

1. mesto: Dornberk
2. mesto: Kamp Nadiža (Kobarid)
3. mesto: Quercus (Ročinj)
4. mesto: FC Nova Gorica

Naj igravec: Domen Fratina (Kamp Nadiža)

Naj strelec: Egon Vodopivec (Dornberk)

Naj vratar: Marko Berginc (Quercus)

Udeleženka pohoda, ki se je udeležila že vseh treh pohodov, je zapisala: »Vesela sem, da sem spoznala stezice, po katerih me ni še nikoli poprej vodila pot, da sem se srečala z ljudmi, ki so nas - pohodnike - sprejeli odprtih rok in - kar je najpomembneje - odprtih src. Vaš pohod ni le pohod za rekreacijo, je pohod prijateljstva, pohod druženja, skratka - pohod za dušo!«

Zopet velja pohvaliti in se zahvaliti požrtvovalnim domačinom, aktivu podeželskih žena, harmonikarju Francu, pa TRD Kambreško za gledališko predstavo Kontrabant čez Idrijo ter ansamblu Vigor Juice band ter vsem, ki so kakorkoli prispevali k nepozabnemu dogodku.

Vidimo se na 4. pohodu »Kje so tiste stezice«! (Foto: Davorina Šuligoj)

Mladinski reprezentant iz Kanala

>> Bojan Perše

Mladi nogometni reprezentant Vasja Simčič je zrasel v kraju, ki je prežet z odbojkarsko tradicijo. Zakaj nogomet in ne odbojka, zakaj vratar in ne klasični nogometaš, o željah in načrtih za prihodnost, pojasnjuje sam Vasja Simčič.

Zakaj si se začel ukvarjati z nogometom, čeprav si doma iz Kanala, kjer je odbojka najbolj priljubljena?

»Najprej sem igral odbojko, saj drugega niti ni bilo. Potem mi je bilo odbojke dovolj. Bratranec je igral nogomet pri briškem klubu. Ko sem ga nekoč obiskal na treningu, sem videl da je to šport zame. Hodil sem v peti razred, od takrat aktivno treniram. Dve leti sem igral za Brda, potem pa sem se preselil v Bilje, kjer sem preživel še dve leti. Zaradi spleta različnih okoliščin sem se od tam preselil v Novo Gorico, kjer igram še danes. Poleg članskih vrst v novogoriškem klubu, igram tudi za mladinsko reprezentanco Slovenije.«

Kako si postal nogometni vratar?

»Prve pol leta sploh nisem bil vratar. Potem pa je bil na enem treningu ta odsoten in so mene postavili v gol, od tistega treninga naprej sem bil vratar. Pravzaprav je bilo vse skupaj naključje, igralno mesto pa mi ustrezalo.«

Kaj ti več pomeni igranje pri slovenskem prvaku ali v reprezentanci?

»Moja prioriteta je klub. Tam me plačujejo, to je prva stvar. Reprezentanca je bolj čast, ker si izbran.«

Je nogomet »dobra služba«?

»Pri goriškem klubu je financiranje urejeno. Premije sicer niso tako velike kot pred leti, vendar dogovori držijo. Kar je objavljeno, tudi dobiš. Igralci dobimo denar na dva načina: kot redno plačo, ki je v naprej določena, in kot premije, ki so odvisne od uspeha ekipe. Vsaka zmaga prinese igralcu 300 evrov, neodločen izid 100, za poraz pa seveda ne dobimo nič. Poleg tega se nagrajuje tudi uspehe v prvenstvu in pokalih. Živeti se od tega da.«

Koliko časa posvetiš treningu?

»Zelo različno. Ko ni sezone, dvakrat na dan po dve uri. V času prvenstva enkrat do dvakrat na dan do dneva tekme, po tekmi pa kakšen prost dan.«

Imaš počitnice?

»Konec maja so se pričele štirinajstdnevne počitnice, junija so že priprave na novo sezono, poleti nimamo prostih dni. Daljše počitnice so pozimi, ko smo prosti ves december in začetek januarja.«

Vzorniki?

»Santiago Canizares - vratar, igra za špansko Valencio.«

Z uspehi pride tudi popularnost, kako to vpliva nate?

»Kakšen avtogram sicer dam, to je pa tudi vse. V Sloveniji, posebej pa v Novi Gorici ni take publike. Še na tekme jih hodi bolj malo, kljub temu, da smo prvaki. Pri nas je najbolj navdušena publika na štajerskem koncu.«

Kaj boš počel, ko ne boš več igral?

»V trenerske vode me ne vleče, sicer pa nimam pojma. Trenutno sem se vpisal naprej v solo.«

Vratar Vasja Simčič (Foto: Bojan Perše)

Načrti za prihodnost, želje?

»Trenutno sem drugi vratar, želim pa postati prvi. Veliko je seveda odvisno od sreče in priložnosti, ki se ti ponudi. Letos na koncu prvenstva sem dobil priložnost braniti na nekaj tekmah, ker je bil prvi vratar poškodovan. Lani nisem branil niti ene tekme. Pred mano je recimo on čakal šest let, da je postal prvi vratar. Pred kratkim pa sem imel srečo, da sem bil tudi s člansko reprezentanco na Portugalskem. Sicer pa v našem klubu ni 'fovšije'. Zame je prvi vratar nekdo, od kogar se lahko kaj naučim. V klubu se dobro razumemo in najbrž tudi zaradi tega bolje igramo.«

Imaš kakšne nešportne razvade?

»Nobenih, ne kadim in ne pijem alkohola.«

Kaj bi za konec sporočil mladim?

»Raje se ukvarjajte s kakšnim športom, je bolj zdravo kot sedeti pred 'oštarijo'.«

Downhill Avče 2005

>> Mitja Madon

V Avčah smo letos bili ponovno prireditelji prve downhill tekme za slovenski pokal v tej sezoni. Ob vznožju Avškega Kuka se je 9. in 10. aprila zbralo 75 tekmovalcev iz Slovenije, Italije, Avstrije, Hrvaške in Češke, vsi v želji, da čim hitreje opravimo z nekaj več kot dva kilometra dolgo progo.

Žal nam je ponovno zagodlo slabo vreme, ki je progo spremenilo v drsalnico in skorajda neprevozno blato, ki se je tekmovalcem lepilo na kolesa ter še otežilo vožnjo po že tako zahtevni progji. K sreči pa to ni zmotilo organizatorjev (tokrat prvič ŠKT društvo iz Avč), ki smo se na morebitno slabo vreme dobro pripravili in s pomočjo avških in kanalskih gasilcev vajeti neprestano držali v svojih rokah.

Zmage se je tokrat veselil Žalčan Luka Novak, ki je premagal lanskoletnega zmagovalca Alana Beggina in Boštjana Volfa. Tudi domača ekipa ŠKTD Avče se je solidno odrezala, Emanuel Humar si je v kategoriji mladincev privozil 7. mesto, v kategoriji elite je bil Peter Levpušček 19., Mitja Madon pa 12.

Člani Športno, kulturnega, turističnega društva Avče smo tako s pomočjo Gorice Leasing in občine Kanal uspeli ponovno organizirati eno boljših tekem v slovenskem pokalu.

Emanuel Humar se je dobro boril na težki progji. (Foto: Mitja Madon)

Odbojkarški turnirji za veterane

>> Patricija Mori

Naj še kdo reče, da veterani in veteranke nič ne igramo in se ne zaslužimo pohval!

Pomlad je bila res pestra. Udeležili smo se kar nekaj turnirjev in poželi lepe rezultate.

Prvi tak turnir je bil v Šoštanju. Ženske smo bile odlične prve, moški pa so zasedli peto mesto. Anita Močilnik je bila izbrana za najboljšo igralko. Organizacija na turnirju je bila res odlična, saj so organizatorji poleg odlične večerje in glasbe poskrbeli tudi za zanimiv srečelov. Naša Ljuma pa je večer popestrila z glasbenimi in plesnimi točkami.

Druga turnirja v Izoli se ženske nismo udeležile moškim pa je za las ušlo prvo mesto. Pravijo, da je bilo kar na nož. Zadnjega spomladanskega turnirja smo se udeležili oboji. Pripravili so ga dekleta iz Goriški Brd in fantje iz Trnovega. Igrali smo v športni dvorani Hit šport centra v Šempetru pri Gorici.

Ženske smo bile na dobri poti, da bi osvojile prvo mesto, vendar nas je tokrat izdala utrujenost in mogoče nekatere tudi »starost«. Oboji smo osvojili drugo mesto. Utrujenost in »starost« pa za nekatere ni veljala kasneje na žuru v kleti na Dobrovem, kjer se je pokazalo, kako dobri smo šele, ko se je treba zabavati.

Ženska odbojka v Kanalu

>> Patricija Mori

Pred dvajsetimi leti je bila v Kanalu ženska odbojka zelo aktivna panoga. Punce je vodil trener in bivši igralec Salonita Franc Bukovec. Mlada dekleta so igrala v članski I. slovenski ligi, najboljše igralke pa so nadaljevale pot v druge boljše klube in tekmovala tudi za reprezentanco nekdanje Jugoslavije.

Dekleta pridno vadijo, saj bodo že jeseni tekmovala v kadetski ligi. (Foto: SD Soča)

Zelo dobre rezultate je ekipa požela v kadetski in mladinski ligi na območju nekdanje Jugoslavije. Kmalu se je ekipa razpustila in kluba ni bilo več.

Po dolgih letih pa se v našem kraju spet začinja prebujati želja po ženski odbojki. To željo pa je prvi povedal prav Bukovec, ki meni, da je v Kanalu veliko mladih deklet, ki

si želijo igranja. Že osem let potekajo treningi odbojke za mlajše in starejše deklice. Veliko perspektivnih odbojkaric si tudi po končani osnovni šoli želi igrati in tekmovali, vendar je to nemogoče, ker v Kanalu ni ženskega kluba, ki bi jim to omogočil.

Predlog o ženski ekipi je bil podan na občnem zboru našega društva letos marca in je bil tudi v celoti sprejet in potrjen. Pobudo je z veseljem sprejel tudi župan občine Kanal in ravnateljica osnovne šole v Kanalu.

Ker je bilo navdušenje staršev deklet in nekaterih občanov izredno veliko, smo se nekateri najbolj zagrizeni že lotili dela in moram povedat, da je bil prvi korak že narejen, ker smo postali člani Odbojkarke zveze Slovenije. Ker šele sestavljamo iniciativni odbor, vabim vse navdušence ženske odbojke k sodelovanju, saj bomo le s skupnimi močmi lahko naredili korak naprej k razvoju ženske odbojke v naši občini.

Mažorete uspešno tekmovala

>> NB

Twirling skupina Deskle se udeležila devetega državnega prvenstva v twirlingu Slovenije. Tekmovanje je bilo 23. in 24. aprila v Zrečah. Dekleta so se tako kot vsako leto odlično odrezala in domov prinesla veliko medalj ter uvrstitev na evropsko prvenstvo in na tekmovalje za evropski pokal.

Desklanske mažorete so se s tekmovanja v Zrečah vrnila polne medalj. (Foto: Twirling skupina Deskle)

V dveh starostnih in dveh težavnostnih kategorijah je tekmovalo 33 deklet. V kategoriji mlajših je v veliki skupini tekmovalo petnajst deklet, v mali skupini osem deklet, sedem solistk in trije pari. V kategoriji starejših je tekmovalo šest solistk, štirje pari ter velika skupina z desetimi članicami. Dekleta so osvojila tri bronaste, štiri srebrne in eno zlato medaljo, dve skupini sta zasedli drugo mesto, starejša skupina pa še kar naprej brani mesto najboljšega v državi.

S tem tekmovanjem se je dekletom odprla pot v slovensko reprezentanco, na tekmovalje za evropski pokal in na prvenstvo, ki bosta

od 4. do 10. julija v Mariboru. Evropskega prvenstva se bodo udeležile solistki Ana Kralj in Ana Breščak ter par Angelika Koncut - Ana Breščak. Slovenske barve bo spet, tako kot leta 2001 v Nemčiji, zastopala starejša skupina z desetimi članicami. Na tekmovalje za evropski pokal so se uvrstile Tina Maffi, Nena Štendler, Suzana Šuligoj, Angelika Koncut ter par Nika Kobal - Ana Kašček.

Dekleta so že začela z intenzivnimi pripravami na to pomembno tekmovalje. Posebej pa lahko poudarimo, da je Twirling zveza Slovenije edina zveza v Sloveniji, ki je vključena v Olimpijski komite Slovenije.

Twiling je pri nas še relativno nova disciplina, še nepoznana in ponavadi jo zamenjujejo z mažoretami. Twirling ne vključuje korakanja, ampak združuje gimnastiko, balet in trike s palico. In čeprav se Desklanke intenzivno povečajo twirlingu, niso še pozabile na svoje začetke. Tako s svojimi nastopi popestrijo marsikatero prireditev v občini in izven nje. V letošnji sezoni so že veliko nastopale in obnovile sodelovanje s Pihalnim orkestrom Koper. Dekletom želimo še veliko nastopov ter veliko uspehov pri zastopanju Slovenije na Evropskem pokalu in prvenstvu! Srečno!

Že trideset let pod istim dežnikom

>> MP

Ob dnevu mladosti smo bili v Desklah priča prijateljskemu, prijetnemu in pristrčnemu srečanju otrok iz vrtca v Desklah in tistih iz oddelka za invalidno mladino Stara Gora. Morebiti dogodek niti ne bi bil tako poseben, če ne bi obeleževal 30-letnice takih in podobnih druženj obeh zavodov, predvsem najmlajših iz vrtca in bolnice.

Že trideset let je od tega, ko je iz vrst staršev nekega otroka, ki je obiskoval vrtec v Desklah, prišla pobuda, da bi vrtčevskim otrokom predstavili tudi vrstnike, ki so drugačni od njih, ki zaradi takšnih ali drugačnih težav ne morejo obiskovati vrtca v svojem kraju in se igrati in veseliti skupaj z vrstniki.

Tako so se otroci in vzgojiteljice, katerih gonilna sila je bila vsa leta gospa Katja Makarovič, spomnili otrok, ki so dneve preživljali v šempetrski bolnišnici, in tistih, ki so bivali v Stari Gori. Poslali so jim svoje risbice in igrače. Mali bolniki iz šempetrske bolnišnice so se jim zahvalili s pismom, invalidni otroci iz Stare Gore pa so jih obiskali in se jim osebno zahvalili.

Otroci iz vrtca v Desklah so nestrpno pričakovali vrstnike iz Stare Gore. (Foto: Vrtec Deskle)

In tako se je začelo. Dogovorili so se, da se bodo enkrat letno srečevali. Prav teden otroka se jim je zdel najprimernejši čas. Tako so svoje prijateljstvo iz leta v leto poglobljali. Skupaj so praznovali pomembnejše jubileje obeh ustanov, skupaj so se igrali, plesali, peli, spuščali v zrak balone z najlepšimi željami vsem otrokom sveta, zasadili drevo prijateljstva - enaki med enakimi - otroci med otroki. Podrli so navidezne meje drugačnosti, tiste, ki jih vidimo predvsem odrasli. Podobne misli so zabeležene tudi v spominski knjižici z naslovom Sprejmi in sprejet boš, ki jo je vrtec iz Deskel izdal kot trajen spomin na 30-letno prijateljstvo.

Dneva praznovanja so se udeležili mnogi. Poleg otrok vrtca iz Deskel, mladih prijateljev

iz Stare Gore, njihovih staršev in spremljevalcev so bili tam tudi Pihalni orkester Salonit Anhovo, mažoretke iz Deskel, kanalski župan in mnogi snovalci tridesetletnega prijateljstva.

Naj zaključim z besedami župana Mirana Ipavca, ki je skupaj z otroki oblikoval tako zgodbo: »Če vreme ni sončno in niti ne samo oblačno, potem pada dež. In če dežuje, potrebujemo dežnik. Če sami imamo dežnik, nekdo zraven nas pa ne, mu ga seveda posodimo in vsi smo pod dežnikom. Tako nekako je tudi s prijateljstvom med vrtcem v Desklah in oddelkom za invalidno mladino Stara Gora. Že trideset let so pod istim dežnikom in se imajo lepo. Pod tem dežnikom smo vsi enaki, ker nas druži prijateljstvo.«

Matematiko znamo

>> Marija Drekonja

Osnovna šola v Desklah je bila marca letos gostiteljica 38. področnega tekmovanja v znanju matematike.

Za srebrno Vegovo priznanje se je potegovalo 137 učencev in učenk iz štirinajstih osnovnih šol. Uspešni so bili tudi učenci in učenke iz domače občine, saj so prejeli sedem srebrnih Vegovih priznanj, dve učenki pa sta se udeležili tudi državnega tekmovanja, ki je bilo aprila na osnovni šoli v Dobravljah. Najboljši tekmovalci in tekmovalke so prejeli praktične nagrade Zavarovalnice Slovenica.

Vesela šola

>> Vesna Ninič Drašček, mentorica VŠ

Osnovna šola v Desklah je aprila letos gostila državno tekmovanje iz vesele šole PIL-a in PIL-a PLUS.

Tekmovali so učenci in učenke iz šestih okoliških šol in sicer Osnovne šole Frana Erjavca in Osnovne šole Milojke Štrukelj iz Nove Gorice, Osnovne šole Solkan, Osnovne šole Dobrovo, Osnovne šole Kanal in Osnovne šole Deskle. Tekmovalni dan so nam s praktičnimi nagradami polepšali občina Kanal ob Soči, Salonit Anhovo, Nova Ljubljanska banka Nova Gorica in Nova KBM Nova Gorica.

Peti rojstni dan mladih planincev

>> Darja Djordjevič, za Mladinski odsek Valentin Stanič

V letošnjem letu mineva pet let, ko so se učenci obeh osnovnih šol v občini prvič odpravili v hribe. Pobudo, da bi na šoli delovali planinski krožki in tako pri otrocih vzgajali pozitiven odnos do narave, pohodništva in druženja, sta dala predstavnika Planinskega društva Valentin Stanič Marjan Nanut in Zvone Lazar.

V začetku smo učence začeli vzpodbujati k drugačnim oblikam preživljanja prostega časa. Kar veliko truda je bilo potrebno vložiti, da smo zbrali peščico posameznikov, ki se je bila pripravljena povzpeti na hrib in vložiti nekaj svojega truda in potu. V letošnjem letu je prejelo člansko izkaznico že 39 mladih planincev iz osnovne šole v Desklah in trideset iz osnovne šole v Kanalu.

V petih letih smo tako med drugimi osvojili tudi Vremščico, Matajur, Ježo, Globoščak, Kokoško, Hleviško Planino in Porezen. Udeležili smo se vseh srečanj mladinskih odsekov in se pomerili v družabnih igrah Posočja, ki so bili na Križni gori, planini Razor, Trstelju,

Mali gori in pri izviru Tolminke. V Volčah smo se na ravni steni srečali tudi osnovno šolo plezanja. Septembra 2003 smo na Jelenku tudi sami pripravili srečanje mladih planincev.

Planinci osnovne šole v Desklah so se udeležili tekmovanja Mladi in gore, ki je bilo na Črnem Vrhu nad Idrijo, učenci kanalske osnovne šole pa srečanja v orientaciji v Tolminu. V Dnevnik mladega planinca pridno nabiramo žige in tako tekmujejo za bronasti, srebrni in zlati znak Mladega planinca. Tradicija je že, da novembra pripravimo družinski kosanjev piknik s pohodom na Ježo. Zelo smo veseli, ko se nam na izletih pridružijo tudi starši.

V letošnjem letu, ko praznujemo peto obletnico delovanja, smo še posebej veseli, da se nam je uspelo registrirati kot Mladinski odsek pri društvu Valentin Stanič. Zato je bilo potrebno opraviti usposabljanje za vodnike in mentorje. Za varno pot v gore skrbijo načelnik Zvone Lazar, vodnik Darko Božič, mentorica Darja Djordjevič, učiteljici Hermina Bavdaž in Tatjana Stubelj ter Davorin Brezavšček.

Ob tem se zahvaljujemo še Prostovoljnemu gasilskemu društvu iz Kanala in obema osnovnima šolama za pomoč pri prevozih na izlete, občini za denarno pomoč Planinskemu društvu Valentin Stanič.

Naša odbojka

>>Semir Buljić, Andraž Gregorčič, OŠ Kanal

Kanal je majhno mestece v Soški dolini, kjer ima odbojka pomembno vlogo že desetletja. Začetki kanalske odbojke segajo v daljno leto 1947. Velik prispevek k temu športu so dali Henrik Ipavec - Frido, ki je uveljavil odbojko v Kanalu, v kasnejšem času pa Emil Hvalica in Ivo Hvalica.

Mladi igralci na skupinski sliki. (Foto: OŠ Kanal)

Nazačetku so se odbojkarji moralizadovoljiti s slabo opremo in pomanjkanjem urejenega igrišča. Šele kasneje, z gradnjo današnje stare telovadnice, so se razmere izboljšale. Pomemben datum za kanalsko odbojko je 10. oktober 1959, ki je zapisan v zgodovini tega športa zaradi vstopa v prvo slovensko ligo. Leta 1964 so postali republiški prvaki. S tem so se igralcem odprle nove poti v športni karieri. Tako sta igralca TD Kanal Metko Tušar in Miran Strgar postala reprezentanta Jugoslavije.

Prelomno leto za odbojko v Kanalu je bilo 1971, ko se je odbojkarški klub Kanal preimenoval v odbojkarški klub Salonit. Pod tem imenom so velikokrat osvojili naslov

državnega in pokalnega prvaka. Kanal je bil vedno bogat vir odbojkarjev, ki so odhajali celo v tujino.

Tudi v življenju osnovne šole Kanal ima odbojka pomembno mesto. Naši dečki so bili večkratni šolski prvaki, osvojili pa so tudi nekaj drugih in tretjih mest. Tudi deklice so dosegle nekaj lepih uspehov in tudi naprej jim želimo uspešno delo. Naša šola je dala nekaj znanih igralcev.

Veseli nas, da pripadamo generaciji, ki uspešno nadaljuje tradicijo odbojke v Kanalu. V tem šolskem letu se lahko pohvalimo, da smo postali državni podprvaki v odbojki za dečke. Do tega rezultata smo prišli z dobro igro v četrtfinalu ter z zmago v polfinalu, ki je bil na naši šoli 15. marca letos. Tudi finale je potekal na domačem terenu. V petek, 15. aprila 2005 smo se za lovoriko državnega prvaka v izenačenih bojih pomerili z vrstniki z osnovnih šol Žužemberk, Hoče in Koroški jeklarji z Raven na Koroškem. O naslovu je odločala tekma nas Kanalcev z ekipo Žužemberka, ki je odnesla lovoriko državnega prvaka, mi pa smo osvojili drugo mesto.

Naša Mojca Pokraculja

>> Mojca Madon, OŠ Kanal

Oktober smo začeli z dramskim krožkom. Naša mentorica je Sonja Velušček. Naslov naše gledališke igre je Mojca Pokraculja. Igralci smo učenci 3., 5. in 6. razreda.

Najprej smo začeli z bralnimi vajami. Besedilo smo vadili v šoli in doma. Ko smo že znali besedilo, smo začeli vaditi na pripravljenem odru v šoli in pozneje tudi v prostoru gledališke skupine Kontrada.

Nekaj rekvizitov in kostumov smo prinesli igralci sami, ostale pa naša mentorica. Tudi glasbeno opremo smo pripravili skupaj. Sceno pa so nam pripravili učenci 8. razreda, hišnika in odrski mojster gledališke skupine Kontrada.

Pri vajah smo se lepo zabavali. Imeli smo veliko vaj, tudi dvakrat tedensko. Premiero gledališke predstave smo pripravili v gotski hiši v Kanalu. Naš prvi nastop so si ogledali otroci iz vrta, sledil mu je nastop za starše in za 2., 3. in 4. razred. Z igro smo nastopili tudi v kulturnem domu v Desklah, za naše sošolce, njihova starše in druge krajane. Predstavo smo posneli tudi na videokaseto.

Mladi igralci na skupinski sliki. (Foto: OŠ Kanal)

Ob 60-letnici revije Ciciban

>> Beti Strgar, OŠ Kanal

Prav gotovo smo že vsi kdaj prelistali kakšen izvod Cicibana ali prebrali kakšno knjigo, ki jo je izdala založba Mladinska knjiga. Letos sta oba praznovala svojih šestdeset let obstoja.

Temu praznovanju smo se pridružili tudi v osnovni šoli v Kanalu. V šolski knjižnici smo priredili akcijo, s katero smo zbirali stare izvede revije Ciciban. K zbiranju so nas pozvali plakati. Vsi smo pridno brskali na podstrešjih svojih staršev in starih staršev. Zbirali in prinašali smo lahko do 30. marca 2005.

Lastnica najstarejšega Cicibana je učiteljica Sonja Velušček. (Foto: OŠ Kanal)

Na akcijo se je odzvalo triindvajset učencev in učiteljev. Njihov trud je bil poplačan in deset dni so si učenci in učitelji lahko ogledovali Cicibane, ki smo jih zbrali. Najstarejši Cicibani so bili v vitrini, ostali pa na mizah ter prekriti s steklom.

Razstavo smo odprli ob zaključku bralne značke in dvesto letnici rojstva danskega pravljicarja H. C. Andersena. Učenci 6.a razreda smo pripravili krajši program. Razstava je bila zelo zanimiva. Učenci smo lahko si prvič ogledali prvo izdajo revije Ciciban iz leta 1945/46. Ta je last učiteljice Sonje Velušček, ki je Cicibane tudi zbirala. Opazili smo razliko med današnjimi in takratnimi izvodi Cicibanov. Zanimive so bile križanke, zgodbe in ilustracije znanih slikarjev Toneta Kralja in Maksima Gasparija. Prinašalce najstarejših Cicibanov je Mladinska knjiga nagradila z lepimi otroškimi knjigami. Ob razstavi smo se marsikaj tudi naučili, med drugim tudi, da starih stvari ne zavržemo.

Zmagoviti Nergač

>> Darja Skrt

Amatersko društvo Kontrada iz Kanala je na regijski prireditvi Srečanje zmagovito nastopil s komedijo Nergač. Prejeli so priznanja za glavno žensko in moško vlogo, za stransko žensko vlogo ter priznanje za najboljšo predstavo v celoti.

Letos je naš dolgoletni režiser Stane Leban tudi občinski nagrajenec.

Strokovna spremljevalka in ocenjevalka predstav je bila letos Tea Rogelj, sicer dramaturginja v Slovenskem narodnem gledališču Nova Gorica. V utemeljitvah za nagrade pravi: »Med vsemi uprizoritvami letošnjega Srečanja je uprizoritev gledaliških ljubiteljev

vlogo. Rogljeva je o njej zapisala: »Mima Zadnikar je kot Pelegrinova žena Marcolina oblikovala lik markantne ženske, ki se nikakor ne more in noče sprijazniti s svojo (žensko) podrejenostjo. Z vso odločnostjo se spusti v boj za uveljavitev lastne volje in vpliva pri hiši. Njena Marcolina je poštena, a hkrati pretkana, temperamentna in vzkipljiva, a tudi preračunljiva. Mima Zadnikar gledalca očara s pretanjenimi prehodi med čustvenimi stanji ter z izredno močno odrsko pojavnostjo.«

Priznanje za glavno moško vlogo je prav tako dobil član Amaterskega društva Kontrada. Franc Krnel ga je dobil za vlogo šjora Todera Brontolona v igri Nergač. »Franc Krnel je naslovno figuro igre Nergač, skopuškega staruha Todera Brontolona, upodobil s skrčeno držo, večno nezaupljivim, ocenjujočim pogledom in odsekano gospodovalnostjo v glasu. Z nervozno hojo, sunkovitimi gibi, z odrezavostjo in nepotrpežljivo do sogovornikov je podal sliko moža, ki hoče obdržati moč in oblast, pri tem pa se ne zaveda, da mu smrt trka na vrata in da mu spletkarstvo in manipulacije pri tem ne morejo pomagati. Duhovit in domišljen lik,« je pojasnila Rogljeva.

Tudi priznanje za stransko žensko vlogo je šlo članici tega društva. Ksenija Krnel jo je dobila za vlogo fine vdove Fortunate v Nergaču. »Fortunata v kreaciji Ksenije Krnel je na prvi pogled krhko ženstvena, v svojem bistvu pa odločna in samozavestna vdova, previdna in nepopustljiva pogajalka, ženitna posrednica, ki preračunljivo bdi nad koristmi svojega bratranca. Ksenija Krnel je bila v vlogi vdove Fortunate odlična soigralka interpretki Marcoline. Skupaj sta ustvarili igralski par, katerega hladni "poslovni odnos" postopoma preraste v zaupno prijateljstvo in zaveznitvo; z žensko eleganco in igralsko okretnostjo sta si takoj pridobili simpatije gledalcev,« je še pisalo v razlagah za priznanja.

Priznanja so prejeli Mima Zadnikar, Franc in Ksenija Krnel. Na tolminskem odru pa je poleg njih še predsednik Amaterskega društva Kontrada iz Kanala. (Foto: AGD Kontrada)

Javni sklad Republike Slovenije je letos prvič podelil posebna priznanja za dosežke na področju gledališče. Radovan Pušnar, predsednik Amaterskega društva Kontrada, se je priznanj zelo veselil: »Za naše društvo pomeni letošnja odločitev selektorjev posebno čast, saj smo dobili od vseh skupin največ priznanj. Vse to pa je posledica večletnega resnega in predanega dela neprofesionalni gledališki umetnosti. Seveda veljajo iskrene čestitke vsem nagrajenim posameznikom, vendar je ta uspeh predvsem kolektivno delo celotnega ansambla tako na igralskem kot tudi tehničnem področju. Že več let namreč uspešno dokazujemo da znamo in zmoremo. Občina Kanal ob Soči je lahko ponosna na delovanje Gledališkega društva Kontrada.

iz Kanala tako igralsko kot režijsko najbolj dodelana. Kanalska skupina je skozi večletno neprekinjeno delovanje pod strokovnim vodstvom umetniško zrasla in dosegla visok nivo obvladovanja odrskih tehnik, ob tem pa skrbi tudi za "podmladek": preizkušeni člani svoje znanje sistematično prenašajo na mlajše. Režiser Stane Leban je znal dobro izkoristiti izkušnost in uigranost skupine. Že sama izbira teksta je skupini »pisana na kožo«, posrečena pa je bila tudi razdelitev vlog. Zasnoval je razigrano uprizoritev, ki jo odlikujeta ritmičnost in preprosta, učinkovita scenografija.«

Mima Zadnikar je za vlogo Marcoline v Nergaču prejela priznanje za glavno žensko

Razstava društva keramikov Kanal, maj 2005

>> Monika Ivančič

Keramiki, ki so povečini zelo dobrodušnih značajev, se radi pošalijo, da se ukvarjajo z najstarejšo obrtjo - navkljub drugim govoricam s tem v zvezi.

In to v resnici drži. V katerikoli arheološki muzej na svetu bi zavili, povsod najdemo prav izdelke iz gline. In že ti prve keramični izdelki pričajo o človeški potrebi, da svojo kreativnost in domišljijo izrazi tudi z oblikovanjem gline.

V vseh tisočletjih, ki nas ločijo od tistih časov, ljubezen do gline ni izumrla. Tudi danes, v tem prečudovitem kraju Kanalu, ki

ima že sam nek zgodovinski pečat, živijo ljudje, ki podobe, ki se jim porajajo v njihovih domišljijah, spremenjajo v glinene oblike in like.

Ustvarjalci Andreja Krpan, Ferdo in Darja Žorž, Alenka Gololičič, Silva Gornjak, Robi Gašparin in Verena Kodermac, ki so združeni v Društvo keramikov Kanal, tako vsako leto, v tem najlepšem pomladnem mesecu, svoje likovene, keramične zgotbe, povedo tudi nam.

Keramiko članov društva ste si lahko ogledali v galeriji Rika Debenjaka v Kanalu. (Foto: Klub keramikov pri PD Soča iz Kanala)

Gujonovo srce

>> Jožica Strgar

Člani etnološke gledališke skupine Kontrabant čez Idrijo so 7. maja na oder postavili drugo gledališko delo po predlogi narodopisca Pavla Medveščka, scenarijem Jožice Strgar in pod izjemnim mentorskim vodstvom gledališke igralke Nevenke Vrančič.

Enajst igralcev dvajsetčlanske kontrabantarske družine je presenetilo in odlično odigralo svoje domače delo, s katerim ohranjajo zgodovinske zapise svojih krajev, kar pa je najpomembnejše – tokrat prvič sami brez prijateljev iz Beneškega gledališča v številnih dialektih. Prepolna dvorana, ki so jim jo odstopili člani turističnega društva Kolovrat in krajevne skupnosti Lig je bila plačilo za dvomesečno garanje.

Več kot sto petdeset let stara zgodba govori o »Gujonu«, vodji razbojnikov, ki so prihajali nekje iz Benečije in se v poletnih mesecih skrivali med zaselkom Kuščarji in Volčami ter napadali furmane – posestnike, nikoli pa domačinov in revnih ljudi.

Zgodbo o njegovih pajdaših, ki so jim zaradi njegovega priimka pravili Gujoni, je po ustnem izročilu in pripovedovanju že pokojnega Franca Kuščerja leta 1953 zapisal Pavel Medvešček. Zgodba govori o poškodovani nogi vodje razbojnikov, o složnosti vaščanov Kuščarjev, o okoliških kmetih, pa o ljubezni in srcu, ki bije in greje ne samo domače hčere in enega od razbojnikov, ampak še vedno ljudi z obeh strani meje.

Po izjemni lanskoletni predstavi Kontrabant čez Idrijo (mimogrede, ponudbe tudi letos kar dežujejo), kjer so se igralci preizkusili v improvizaciji, letošnja predstava dokazuje, da je odločitev, da igralska skupina vztraja na svoji poti, prava.

Predstava je bila odigrana izjemno doživeto in vsak posebej je očaral in dokazal, da je ljubiteljsko igranje dar, tako za igralca kot za publiko. Škoda bi bilo, če je na kambreško-liškem Kolovratu ne bi negovali. Igralci iz vseh treh krajevnih skupnosti Lig, Ročinj in Kambreško pa niso samo kulturni, ampak tudi turistični ambasadorji na svojih gostovanjih.

Polna dvorana je z navdušenjem pozdravila novo igro etnološke gledališke skupine Kontrabant čez Idrijo. (Foto: Etnološka gledališka skupina Kontrabant)

Ohranjanje narečij pa je opomin, da jih moramo ohranjati, da se jih ne smemo sramovati, še posebej ker so jih naše matere ohranjale stoletja. Upamo, da se bomo lahko tudi letos odzvali vsem vabilom, ki prihajajo na naše društvo, pod okriljem katerega deluje etnološko gledališka skupina Kontrabant čez Idrijo. Še posebej zato, ker bomo že v prihodnjem mesecu začeli z vajami za predstavo na Globočaku ob 90-letnici konca prve svetovne vojne, ki bo četrto nedeljo oktobra.

Decembra pa bo etnološka gledališka skupina ob 10. obletnici praznovanja dedka Mraza za krajevno skupnost in otroke uprizorila pravljico o škratu »Tajč Grmu iz z Globočaka in njegovi prijatelji – dujih babah, krivopetah in še komu...«

Posejati idejo o popolnosti

>> Miran Pregelj

Tokrat smo obiskali mladega umetnika Aleša Žnidarčič iz Kanala. Rojen je bil leta 1971. Po osnovni šoli v Kanalu je obiskoval oblikovno šolo Istituto statale d'arte Max Fabiani v Gorici, smer arhitektura in pohištvo.

Aleš Žnidarčič in lesena skrinja

Študij je nadaljeval na Akademiji lepih umetnosti v Benetkah, smer dekoracija in leta 1996 diplomiral pri profesorju Mainentiju. Sedaj dela kot samostojni ustvarjalec v kulturi. Specializiral se je za oblikovanje in izdelavo notranje opreme. Svoje ideje uresničuje v lastni obrtniški delavnici v Kanalu.

Že med študijem je sodeloval na raznih razstavah, prvič pa je samostojno razstavljal leta 1995 v galeriji Il Cantiere v Benetkah. Skupinske razstave je imel v Varmi pri Vidmu, zatem na sedežu beneške akademije z naslovom Nuove Figure in v zasebni galeriji Du Toit-Totem gallery z naslovom Kult Este. Kult Este II pa je ime druge razstave, ki jo je imel v ateljeju za opremo prostora Ingo v Novi Gorici. Tam je razstavljal unikatno spalnico v masivnem orehovem lesu.

V delih Aleša Žnidarčiča zaznamo močno avtorjevo naklonjenost premišljeni in dodelani obliki. Obdelava lesenih površin, ki ji nimamo več kaj dodati, in skrbnost modeliranju materije predstavlja avtorjevo idejo predmeta, ki je udejanjena skozi proces razmišljanja in počasne izdelave.

Njegovi predmeti hkrati izražajo prefinjenost in strogost oblikovalskega izdelka in po izdelavi spominja na stare obrtniške tehnike, ki so bile prenovljene v delovnih metodah Werkbunda, vendar v njih ne bomo našli nikakršne želje po izpostavljanju modernistične ideje funkcionalnosti. Termin obrt ni naključen: za avtorja je obrtnik eminentna figura. Obrtnik je zanj edini resnično moralen model delovanja, saj je zmožen vzpostaviti lastni način dela skozi delovno organiziranost, ki razglaša odvečno in ne podlega raznim kompozicijskim krizam, ki so značilne za kultne umetnike.

Avtorju gre za ozko strokovno specializiranost v ustvarjanju. Končni namen izdelka je prav premagovanje uporabnosti kot absolutnega in zavračanje striktnosti kulturnih smeri v umetniški stroki. Žnidarčič zaznava aktualne in nasprotujoče si napetosti v sodobni umetnosti, kar mu nalaga ne le nadaljevati brisanje ostrih mej med različnimi umetnostnimi zvrstmi, v tem primeru med kiparstvom in dizajnom, ampak in predvsem uspeti v ta naš svet posejati idejo o popolnosti. A popolnost, čeprav še negotova, ne bo nikoli podvržena tolažilnemu občutku celovitosti in dokončnosti.

Aleš Žnidarčič se je docela posvetil oblikovanju v lesu, tej živi materiji, za katero je potreben občutek pri spreminjanju v določene nove oblike in forme. Nove ideje najraje nabira v naravi, od koder njegov material tudi izvira, zato ni naključje, da si čisti duha prav v stiku z njo. Zelo rad hodi v hribe, na zasneženih vrhovih pa se predaja smučarskim užitek.

Prav tako kot narava združuje mehke linije z nekoliko tršimi, jih tudi sam prenaša v svoje izdelke. V prihodnosti pa načrtuje izoblikovati nov izdelek in se spustiti nekoliko bliže v serijski dizajn ter ga dodelati do svoje popolnosti.

Ujel jo je pod domačo hišo

>> Bojan Perše

Ko sem si ogledoval spletno stran ribiške zveze Slovenije in prebral novico o neverjetnem ulovu domačina Matjaža Nanuta sem opazil, da je bil odziv bralcev na novico nekako tak: »Ko bom videl sliko ribe na lastne oči, potem bom tudi sam verjel.«

Na Matjaževo 'nesrečo' se je ribolovna sezona začela ravno prvega aprila. Tisti dan je namreč ujel 105 centimetrov dolgo in 14,7 kilograma težko soško postrv.

Toda tudi sliko so našli in kaj hitro dokazali, da šala ni bila prvoaprilska, ampak je Matjažu res uspelo uloviti čistokrvno soško postrv velikanko. Ponosni ribič je povedal, da je to največja ulovljena soška postrv po letu 1940 oziroma odkar imajo na voljo podatke o tem. Seveda je ta dogodek povzročil tudi nekaj nevoščljivosti pri drugih ribičih, nekateri

pa menijo, da večje ribe tako ni mogoče ujeti in si zato Matjaž v prostem času sedaj lahko izbere kakšen drug šport.

Ker pa potegniti na suho tako ribo ni kar tako, se Matjaž zahvaljuje prijateljem, ki so mu priskočili na pomoč in jo skupaj v pol ure povlekli na suho.

Riba je v tem trenutku že preparirana in največji dvomljivci si jo lahko tudi ogledajo. Na naši sliki seveda.

Naključje ali ne, a prav v prejšnji številki glasila Most smo objavili sliko ribiča Ljuba Pintarja, ki je leta 2000 na športni način ujel do letos največjo soško postrv. Pintarjeva soška postrv meri 104 centimetre, težka pa je bila 'le' 14,2 kilograma.

Ponosni ribič Matjaž Nanut in 105 centimetrov in 14,7 kilograma težka letošnja soška postrv. Cestitamo!

Pomlad je za nami

V uredništvu glasila Most smo tokrat imeli težko nalogo, da smo med množico dobrih pobarvank izbrali nagrajenko. Najlepša hvala vsem.

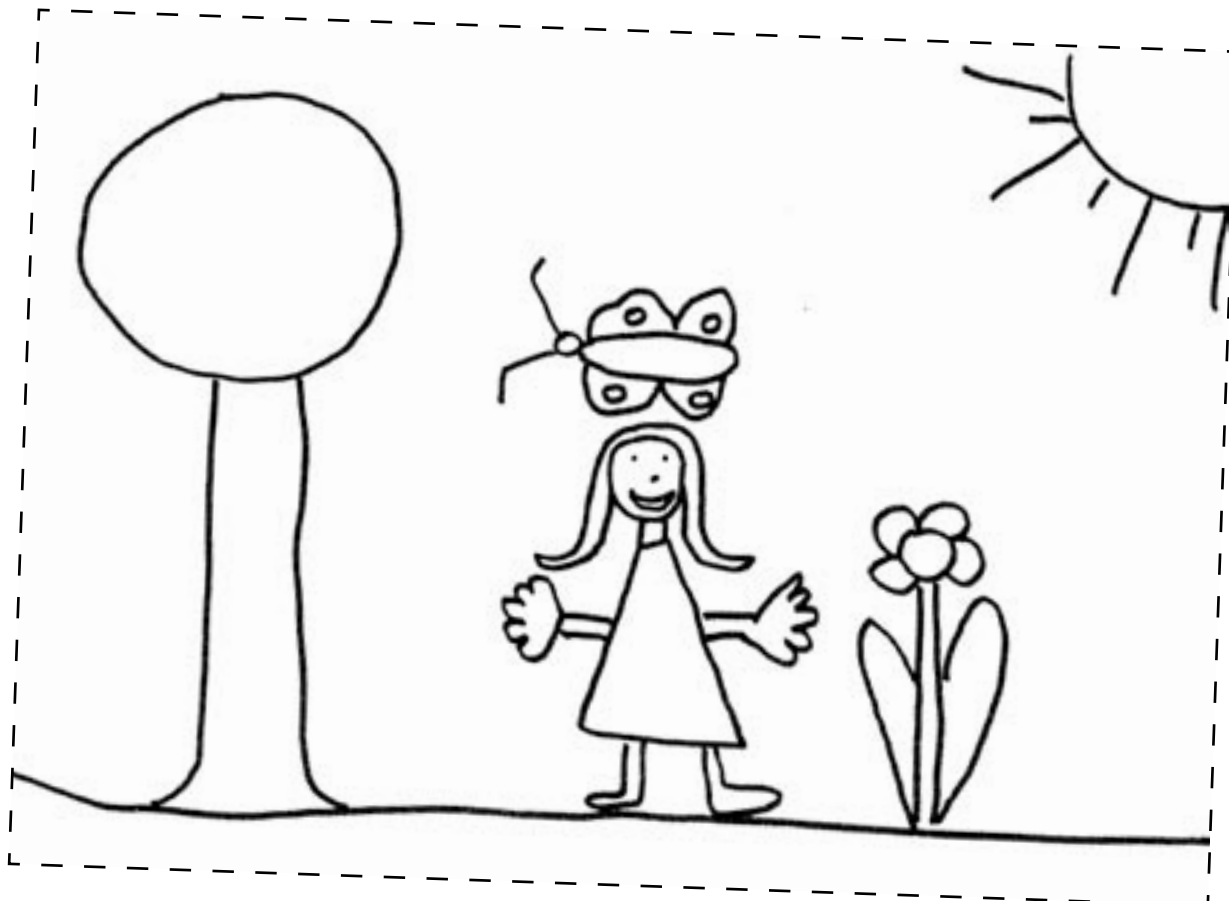
Pred vami je sedaj najlepši del leta - poletje in šolske počitnice - zato vas vabimo, da s črnim flomastrom narišete risbico s po-

letnim motivom. Risbico za pobarvanko opremite še z vašim imenom in priimkom, pošljite pa jo na naslov **Glasilo Most, Trg svobode 23, 5213 Kanal ob Soči**. Upamo, da bo v naš predal prišlo čim več takih pobarvank, ki jih bodo vaši vrtniki jeseni z veseljem pobarvali.

Tokrat pa objavljamo risbico, ki jo je narisala nekoč šestletna Tinkara, sedaj pa gotovo že leto dni starejša. Risbico s pomladanskim motivom pobarvajte po vaših željah, lahko pa jo tudi dopolnite. Mi že nestrpnost čakamo.

Nagrado za pobarvanko pa pošiljamo **Neži Humar z Liga 11, 5213 Kanal**. Nagrajenki čestitamo.

Glasilo Most
Ime in sedež izdajatelja: Občina Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal
Odgovorna oseba izdajatelja: Miran Ipavec
Odgovorna urednica: Tina Pintar
Člani uredniškega odbora: Vanda Colja, Bojan Perše, Miran Pregelj in Darja Skrt
Naslov uredništva: GLASILO MOST
Trg svobode 23
5213 Kanal
GSM odgovorne urednice: 051/33-44-82
Elektronski naslov glasila: glasilo_most2003@yahoo.com
Spletna stran: www.obcina-kanal.si
Oblikovanje: IMC d.o.o.
Tisk: Grafika SOCA
Število izvodov je 2.500 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Kanal ob Soči brezplačno.
Glasilo Most je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 705.